28/05/2020

Парохија паштровска: Акатист Светом Сави за помирење браће

Читањем акатиста Светом Сави, првом српском архиепископу, учитељу и просветитељу, 24. маја, на празник Светих Кирила и Методија, на платоу Цркве Светог Саве, вјерни народ Парохије паштровске саборно се помолио и принио молитве Богу нашем за умножење љубави, за помирење и очување мира међу браћом, за исцјељење од свих вируса, посебно од овог вируса богомржње и братомржње, за окончање корона вируса, као и вируса безакоња и неправде.

Акатист је читао протојерej Драгослав Ракић, парох паштровски, а млади из братства Православне омладине Парохије паштровске “Паштровски Витезови” саслуживали су држећи бакље и молитвеном скрушеношћу са свима присутнима, приносили своје мисли и молитве за своју браћу широм Црне Горе и ван ње.

У бесједи након принесеног акатиста и молитава, отац Драгослав је истакао да ће нам као својој дјеци духовној на нашем путу богопознања, мудрости и братске љубави и помирења, најбоље помоћи наш први архиепископ и молитвеник пред Господом Свети Сава.

“Он нам је прокрчио пут који води ка Истини и вјечном животу. Изагнао је из

народа све оне паганске преваре, карактер и особину свог народа је заувјек са Господом прожео. И од њега је Србин без православља као овца без паше, како каже Свети Николај Велимировић. Оно прво и најважније што нам је Свети Сава дао и пренио јесте живо присуство Божије кроз икону и Литургију на богослужбеном језику нашег народа, а за то су њему и нама темељ поставили словенски учитељи и просветитељи Свети Кирило и Методије", казао је отац Ракић.

Подсјетивши колики то значај има за нашу свету Цркву у свим српским, балканским и свесловенским земљама, прота је објаснио да нам то у исто вријеме показује васељенски елемент наше православне Цркве а исто тако и нашу везаност са цјелокупном васељеном..

"Свјесни смо да нас од Светога Саве нико није љепше свијету представљао и са свијетом мирио, па ево и ми данас и овде пред његовим храмом га молимо да то и даље чини… Сава Немањин, примјетио је Владика Николај, није ходио по свијету да прославља српски народ, него да прославља Христа, љубав над љубављу. Због тога је свијет заволио њега и његов народ због њега, и због тога је Светосавље икона оваплоћене божанске љубави која даје смисао и душу Савином светом дјелу и нама поравнава пут ка Царству јер наш пут до Царства јесте Светосавски пут.."

Даље је истакао да се у нашој молитвеној борби треба присјетити Карејског типика (глава 39) из 1199. године у којем Свети Сава, између осталог, поручује: Станите против зла чврсто, имајући велику и неразориву помоћ Божију…

"У тој глави јесте молба нашег светитеља Саве који пред Христом на кољенима клечи и моли се за све нас и у данашњем времену Станите против зла чврсто! Не дај се злу надјачати! Удри врага не остави му трага! Питамо се сад, против каквог зла требамо стајати чврсто? Против зла сопственога, против зла које свако од нас има у себи, против самог себе. Треба да се бориш и борећи се са својим нагонима и страстима, имајући велику и неразориву помоћ Божију, треба побиједити прво себе а кроз себе и својим примјером ћемо промијенити и побиједити и друге. То је побједа Светога Саве и свих Светих. Не мислимо да је стајање против зла чврсто стварање неког отпора према другима. Не, то је у ствари она Његошева борба непрестана, која нам је данас свима најпотребнија, духовна борба, за своје душе и душе наше браће, који су изгубили вјеру, одвојили се од Бога и љубави као смисла свега и данас са својим бесмислом као мисионари нечастивог желе да унесу тај хаос и бесмисао и у животе других људи или читавог народа и државе,

чега смо сви заједно свједоци.“

Додаје да оно што треба да знамо је да ниједна велика несрећа која нас снађе није дошла изненада. О овој истини, додао је, још је отац медицине, славни грчки љекар Хипократ написао: Болест не долази одједном, из ведрог неба, него је посљедица дугог низа малих незнатних грешака које се надовезују једна на другу и расту као ваљајућа грудва снега, док се једног дана не свале на главу грешника. Криза је, како је казао, онај нагао преокрет, на боље или на горе, који одлучује о даљој судбини болесника.

Отац каже да смо, поред актуелних криза и болести на државном нивоу, свједоци и духовног сљепила и кризе поједине браће или сестара на локалном паштровском нивоу и као примјер навео питања како у „Паштровским витезовима“ могу бити они који нису Паштровићи и сл. Подсјетио је и на ријечи великог Стефана Митрова Љубише који је у последњем говору у Далматинском сабору, између осталога, рекао: Ја знам да ви мене не трпите, јер сам Србин православне вјере. Излазећ одавле, остављам у сабору младијех сила, који, ако их је Српкиња задојила знати ће бранити права своје народности и вјере… Тко је то овдје бољи Србин од мене? Мој се гроб знаде од Косова.

“Подсјетити се ради поуке појединима требамо и тога да првобитна Црква, није била никакво добровољно удружење, већ Ново друштво и Ново човјечанство које је своју припадност Цркви гледало екстериторијално и ванвременски, које се не категоризује никаквим локалним, државним, племенским или националним ограничењима. Али то може схватити онај ум чије биће се везује за вјечно настањење и као такво нема никакву припадност овоземаљској опредељености, осим црквене заједнице у којој се налази. А наша локална црквена заједница се протеже на простору племена Паштровићи и тој заједници припадају сви православни – народи, племена, братства, дошљаци, племеници, иноплеменици итд, који на том простору бораве или живе”, казао је парох паштровски.

Стога „Паштровски витез“ сјутра може бити и неки православни азилант из Сирије, објаснио је о. Драгослав:

“Црквена управа није племенска, а најмање оних који се не осјећају дијелом ње на било који начин а дају себи за право да је негативно коментаришу, а не примјећујући или бацајући у сијенку све добро које се чини”, навео је свештеник Драгослав Ракић и закључио:

„Свети Сава нас учи у својој бесједи: О правој вјери на сабору у Жичи на дан Светог Цара Константина и Царице Јелене, 21. маја 1221. године: Спасава вјера која кроз љубав дјела, или старосрпски превод: Вјера је она која спасава кад кроз љубав ради, јер само тако може да буде савршен човјек Божији. Учење духовно није игра, ни безумље људских мисли, већ проповиједана Света вјера Божија, на којој су основани сви свети чинови у Христу Исусу, Господу нашем, а Предобри Бог, који има бескрајну милост не жели да ни један од нас погине духовно, зато не играјмо се вјером и ријечима изреченим налазимо мјеста и покретани том и таквом љубављу загрлимо једни друге и заједно се боримо против свега нечасног.“

Након Акатиста и бесједе прочитане су и молитве, против пандемије румунског Патријарха Илије и Светом Стефану Штиљановићу духовном патрону племена Паштривићи, послије којих су најављена нова молитвена сабрања недељом вече на платоу Цркве Светог Саве.

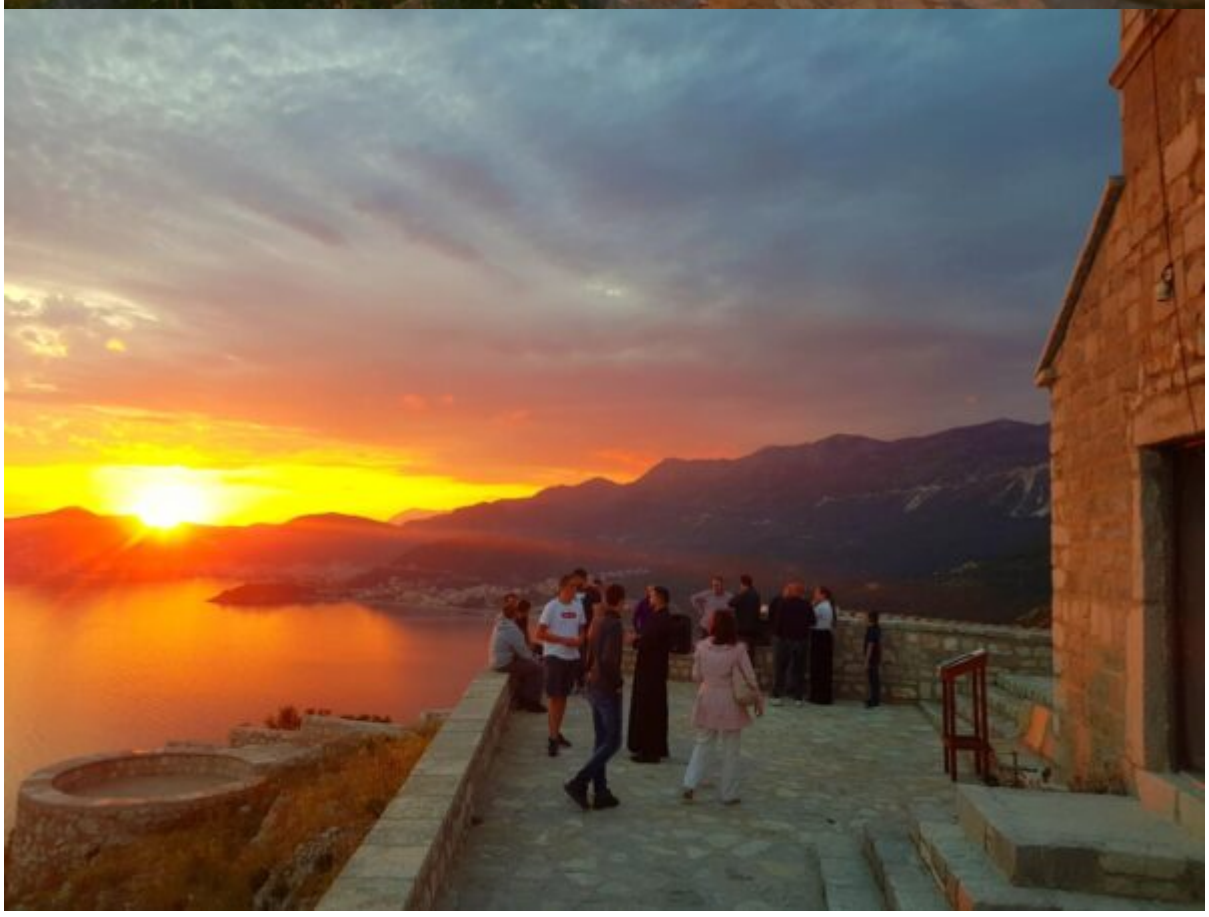

mitropolija.com